حکم تجلیل از میلادالنبی صلی الله علیه وآله وسلم

[دلائل براینکه تجلیل از میلادالنبی ﷺ بدعت بوده ، و در شریعت محمدی ﷺ جای ندارد]

جمع ، ترتیب وتقدیم

ابوشاکرمسلم

مشخصات کتاب

نام کتاب: حکم تجلیل از میلاد النبی ﷺ.

نویسنده: ابوشاکرمسلم.

نوبت انتشار: اول(دیجیتال).

قال امامنا الاعظم ﷺ« إِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»[جامع الاحاديث الصحيح]

عنوان فهرست مطالب صفحه

چـرا بـا جشـن مـیلاد النبـی ﷺ ودیـگـر رسـومات وبـدعات منکـر هستیم وعلیه آنها مبارزه می کنیم؟

بخاطریکه ، تجلیل از میلادالنبی ﷺ بدعت بوده ودر اسلام بدعت به شدت رد شده است.

وبه دلائل ذیل:

- عایشه رضی الله عنها از پیامبر ﷺ روایت مي کند که فرمود :هر کس در امر ما چیزي پدید آرد که در آن نیست، مردود است.
- عبدالله بن عمر رضی الله عنه از پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت مي کند که فرمود :هر کس از سنت من منحرف شود از من نیست.
- از عرباض بن ساریه رضی الله عنه روایت است که روزي پیامبر ﷺ پس از نماز صبح روي به ما کرد و موعظه فرمودند ، آنچنانکه چشم ها گریان و دلها لرزان گردید یکي پرسید:یا رسول الله ﷺ این موعظتي یادگاري بود ، اکنون عهد و وصیت تو بر ما چیست ؟ فرمود :شما را وصیت مي کنم به تقواي الهي، و حرف شنوي و فرمانبري (از حاکم) و لو از بنده اي حبشي باشد ؛ و بدرستي که هر کس بعد از من بماند اختلاف فراوان خواهد دید؛ پس بر شما

باد پيروي از سنت من و سنت خلفاي راشدين هدايت يافته بعد از من به آن سنت چنگ بزنيد و آن را محکم بگيريد. و بر شما باد دوري گزيدن از امور نو درآمد، که هر نو درآمدي بدعت است و هر بدعتي گمراهي است.

- عبدالله بن محرز رحمه الله گويد :از دين، سنّت به سنّت مي کاهند همچنانکه ريسمان را قوّت به قوّت قطع ميکنند.
- آورده اند که طاوس (يماني) رحمه الله با پسرش نشسته بود ، يکي از معتزله آمد و شروع به سخن گفتن کرد ، طاوس رحمه الله انگشت در گوش نهاد و خطاب به پسرش گفت :

تو نيز انگشت در گوش کن که از گفتار او چيزي نشنوي، که اين دل ضعيف است.

و مجدداً به تأکيد گفت :پسرکم، گوش خود را محکم بگير که نشنوي! و آن قدر حرف خود را تکرار نمود که آن متکلم برخاست و برفت.

- عيسي بن علي ضبي رحمه الله گويد :مردي بود كه همراه ما نزد ابراهيم (نخعي) رحمه الله رفت و آمد مي كرد. به ابراهيم خبر رسيد كه او داخل عقيدة ارجاء شده است به او گفت :از نزد ما كه برخاستي ديگر برنگرد!
- به سفيان بن عيينه رحمه الله گفتند كه فلان كس در « قدر» سخن مي گويد، گفت :به مردم معرفيش كنيد ، و از الله براي من عافيت بطلبيد.
- صالح مري رحمه الله گويد :من حاضر بودم كه كسي نزد ابن سيرين آمد و در يكي از ابواب « قدر» سخن آغاز نمود ، ابن سيرين گفت :تو از ميان ما برخيزي يا ما برخيزيم؟
- يكي از اهل اهواء(مبتدع) به ايوب سختياني رحمه الله گفت :كلمه اي برايت بگويم؟ايوب گفت :نصف كلمه هم نمي خواهم بگويي!
- و هم از ايوب نقل است كه گفت :

صاحب بدعت هر چه در كوشش بيفزايد، از الله دورتر مي شود.

- سفيان ثوري رحمه الله گفته است :ابليس بدعت را بيش از معصيت دوست دارد، زيرا معصيت قابل توبه است، و بدعت نيست.

- عبدالعزيز بن ابي داود متهم به ارجاء بود، آورده اند كه :سفيان رحمه الله بر جنازه او گذشت و بر او نماز نخواند.
- هم از قول سفيان ثوري رحمه الله آورده اند :كه هر كس از بدعت سازي حديث شنيد از آن حديث (ولو راست باشد) سود نبرد، و هر كس با بدعت سازي مصافحه كرد يك رشته از اسلام را قطع كرده است.
- سليمان تيمي رحمه الله در مرض موت بشدت مي گريست، پرسيدند :چرا مي گريي، آيا از ترس مرگ است؟ گفت : از مرگ نمي ترسم، از آن رو مي گريم كه روزي بر يك قدري گذشتم و به او سلام دادم از آن بيم دارم كه خدا حسابِ آن سلام را از من بكشد.
- سعيد بن جبير رحمه الله می گويد :اگر پسرم با دزدی از اهل سنت همنشين باشد بهتر است تا اينكه با عابدی از اهل بدعت همنشين باشد.

****

[چلنج]اولین شخصی خواهم بود که مراسم تجلیل ولادت پیامبر اسلام ﷺ را تجلیل وبرگزار میکنم اما.....

اولین شخصی خواهم بود که مراسم تجلیل از ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر ...

- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر حدیث صحیحی یافته شود که رسول الله ﷺ در آن ما را به انجام عمل ویژه ای در روز دوازدهم ربیع الاول تشویق کرده اند.
- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر حدیث صحیحی یافته شود که در آن رسول الله ﷺ ما را به برگزاری جشن تشویق کرده باشد حتی اگر این سفارش به صورت کنایه هم باشد.
- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر بر این باور بودن که ایشان دین را به صورت کامل و روشن برای ما نرسانده است و امکان دارد که خیری وجود داشته باشد که او ما را به انجام آن راهنمایی و تشویق نکرده است.

- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر روایتی از ابوبکر رضی الله عنه ثابت شود که ایشان در شب ولادت پیامبر ﷺ به این مناسبت جشن و میهمانی برگزار کرده است.
- یا اینکه از عمر رضی الله عنه روایتی ثابت شود که این روز را روز تعطیل رسمی و جشن سراسری اعلام کرده است.
- یا روایتی از عثمان رضی الله عنه ثابت شود که در این روز مردم را به روزه گرفتن و صدقه دادن تشویق کرده است.
- یا روایتی از علی رضی الله عنه ثابت شود که ایشان درباره ی سیرت و زندگی نامه رسول الله ﷺ سخنرانی کرده است.
- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر بدانم که بلال یا ابن عباس یا هر کدام دیگر از صحابه رضی الله عنهم فعالیت ویژه ی دینی یا دنیوی را برای روز ولادت پیامبر ﷺ در نظر گرفته اند.
- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر باور نداشتم که صحابه رضی الله عنهم بیشتر از من برای رسول الله احترام

قائل بودند و او را بیشتر از من دوست داشتند و به جایگاه والای ایشان بیشتر از من آگاه بودند.

- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر روایتی از یکی از تابعین از آل بیت و غیره ثابت شود که آنها مردم را به سرائیدن قصیده در مدح پیامبر ﷺ در روز ولادت ایشان تشویق کرده اند.
- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر یک جمله از ائمه ی مذاهب چهارگانه بیابم که مردم را به برگزاری اینچنین جشن هایی تشویق کرده اند.
- یا اینکه روایتی ثابت شود که آنها در شب ولادت پیامبر ﷺ گرد هم جمع شدند و سرود خوانده اند و به رقص و آواز خوانی مشغول شده اند.
- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر باور داشتم که این ائمه و آنهایی که پیش از آنها بودند اشخاصی سنگدل بودند و به جایگاه پیامبر ﷺ آگاهی نداشتند و شان منزلت ایشان را نمی دانستند.

- اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر باور داشتم که ۳۰۰ سال امت اسلامی نمی دانستند چگونه محبت خود نسبت به پیامبرشان را ابراز کنند چرا که در سیصد سال پس از وفات رسول الله ﷺ هیچ جشن ولادتی برای پیامبر برگزار نشد.
- و آخرین مورد اینکه ...اولین شخصی خواهم بود که جشن ولادت پیامبر ﷺ را برگزار می کنم اگر باور داشتم که راه هدایت در پیروی از نوآوری متاخرین و پسینیان است نه در پیروی از گذشتگان و پیشینیان نیکوکار.

[ألشیخ دکتور صالح بن عبدالعزیز سندي]

****

دیــن اســلام ، دیــن تجلیــل نبــوده ، اگــر مــی بــود بهتــرین روز تجلیل(روز بعثت) قرار می گرفت!.

* روز میلاد پیامبر ﷺ روز بزرگی است، اما روز بعثت ایشان بزرگتر است، چرا که بعثت آغاز نزول کلام الله بود و شرف و منزلت پیامبر ﷺ به پیامبری ایشان است. اما ایشان برای روز بعثتشان جشن نگرفتند، بنابراین من باب اولی امت ایشان نیز روز تولدشان را جشن نمی‌گیرند. پیامبر ﷺ حتی روز بعثت خودشان را برای ما بیان نکرده‌اند زیرا هیچ عمل خاصی به آن تعلق نمی‌گیرد.

» صحابه نمی‌دانستند که پیامبر ﷺ روز دوشنبه به دنیا آمده است مگر از خود ایشان، و ایشان بهتر از هر کس دیگر روز تولد خود را می‌دانستند، اما با این وجود تعیین نکردند که در کدام دوشنبه به دنیا آمده‌اند، و صحابه هم از ایشان نپرسیدند، زیرا دین ما دینِ عمل است نه دین سالگردها و مناسبت‌ها.

عمر بن الخطاب رضی الله عنه تاریخ را از هجرت پیامبر ﷺ آغاز کرد نه تولد ایشان، برعکسِ اهل کتاب [که تولد عیسی مسیح را آغاز تاریخ خود قرار دادند] زیرا ما امت عمل هستیم نه امت مناسبت و سالگرد.

شگفتا از جاهلان این امت!

شگفتا از این قوم!

- کریسمس را به بهانه اینکه آغاز سال میلادی است، جشن می گیرند.
- میلاد (زادروز) پیامبر ﷺ را به بهانه محبت آن بزرگوار جشن می گیرند.
- روز عشق و محبت (ولنتاین) را به بهانه افزایش محبت جشن می گیرند .
- روز مادر را به بهانه نیکی به والدین جشن می گیرند.
- و آنگاه سنت رسول الله ﷺ را به بهانه اینکه سنت است و واجب نیست وخلاف مذهب وبابه های ما است، ترک می گویند.

[شما باور به الله کنید: همین افراد یکه دعوی حب نبی ﷺ را داشته وسه ساعته سیرة انرا بیان میکنند ، اگر یک سنت پیامبر ﷺ را برای ایشان بگویی درجوابت می گویند: تو وهابی هستی! توخوارج هستی! توبی مذهب هستی! این حدیث شافعی است ! وغیره (نمیدانم این چگونه محبت با پیامبر ﷺ است که سنت اورا به بهانه های مختلف ترک کرده وبخاطر چرب نمودن شکم خویش سیرة چند دقیقه ی می گیرند].

زمان پیدائش جشن میلاد النبی ﷺ

از جمله اصولی که ما باید به آن اعتقاد راسخ داشته باشیم این است که الله با بعثت پیامبر ﷺ دین اسلام را کامل کرد و آن را کامل ترین دین ها قرار داد و نعمت خود را بر ما تمام نمود؛ در نتیجه بعد از پیامبر صلی الله علیه وسلم کم یا زیاد کردن دین، در حیطه اختیار هیچ فردی نیست.

خداوند می فرماید: "الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الإِسْلاَمَ دِينًا" المائدة ٣.

[امروز دینتان را برای شما کامل کردم و نعمت خویش را بر شما تمام نمودم واسلام را (به عنوان) دین برای شما پسندیدم].

و رسول اکرم صلی الله علیه وسلم می فرماید: ((ترکتکم علی البیضاء لیلها کنهارها لا یزیغ عنها بعدی إلاَّ هالک)). [أحمد وابن ماجه و غیرهما].

شما را بر بهترین راه ترک کردم، شب آن مانند روز آن واضح و آشکار است، از آن راه منحرف نمی شود مگر آن که هلاک و گمراه شود.

پس هر مسلمانی که به دنبال راه نجات است باید که فقط و فقط پیرو آن چه خدا و رسولش آورده اند باشد و اجازه ندهد چه خود و چه کسی دیگر(هرکسی که خواهد باشد) چیزی به دین خدا بیفزاید، یا از آن کم کند .

بنابراین طالب حق و دوستدار سنت پیامبر ﷺ ، هیچ کاری انجام نمی دهد جز آن که خدا و رسول الله ﷺ به آن امر فرموده باشند.

و این جاست که علما و دانشمندان اسلامی می گویند: (العبادات توقیفیة) (واجب شدن عبادتها را خداوند تعیین فرموده است و هیچ انسانی حق دخالت در آن ها را ندارد) .

چنانکه باریتعالی می فرماید:)وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ(الشوری آیه ۱۰).

[و در هر چیزی که در آن اختلاف پیدا کنید، حکمش به خداوند احاله می گردد].

و همچنین می فرماید:)قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ(آل عمران ۳۱)

[بگو: اگر الله را دوست می دارید، از من پیروی کنید تا الله شما را دوست بدارد و گناهان شما را بیامرزد].

و رسول الله ﷺ می فرماید: ((من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد).متفق علیه .

هرکس در دین ما چیزی نو بیاورد که در دین نباشد، آن عمل نزد ما مردود و غیر قابل قبول است.

و می فرماید: ((... وإیاكم ومحدثات الأمور فإنَّ كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة)). [متفق علیه].

بپرهیزید از آن چه در دین، جدید و نو آورده شده است؛ زیرا هر نو و جدیدی در دین، بدعت است و هر بدعت، ضلالت و گمراهی است .

و باید دانست که ((کل)) در حدیث فوق همه چیز و همه کس را در برمی گیرد و شامل انواع بدعت ها می شود .

برادر و خواهر مؤمن! اگر آن چه تاکنون در بالا آورده شده، برای تو واضح و روشن است و از روی یقین به آن اعتقاد داری، بدان که هر گفتار و کرداری که جزیی از عبادت ها محسوب می شود را باید با ترازوی دین سنجید که آیا این عمل برگرفته از اسلام است، یا تازه وارد دین شده است، آیا از سنت های پیامبر ﷺ است، یا از بدعت هاست؟

اکنون با ذکر نمونه، موضوع را روشن می کنم.

زمان پیدایش جشن میلاد حضرت رسول اکرم ﷺ:

ابن کثیر در (البداية والنهاية ۱۷۲/۱۱) می گوید که دولت الفاطمیه (العبیدیه) در مصر .که نسبت آنها به عبیدالله بن میمون القداح یهودی می رسد و در مصر از سال (۳۷۵ تا ٥٦٧ هـ.ق) حکم فرمایی می کردند . جشن هایی را روی کار آوردند که از جمله آن ها جشن تولد پیامبر ﷺ .

****

علما وکتب یکه میگویند اولین بارجشن میلادالنبیﷺ را دولت فاطیمون (دولت خالص یهودیت) تأسیس کردند.

امام المقریزی در کتاب (المواعظ والاعتبار ١/٤٩٠)، وشیخ محمد بخیت المطیعی مفتی مصر در کتاب (أحسن الکلام فیما یتعلق بالسنة والبدعة من الأحکام ص ٤٤ . ٤٥)، وشیخ علی محفوظ در کتاب (الإبداع فی مضار الابتداع ص٢٥١) والشیخ الإمام أبی حفص تاج الدین الفاکهانی در کتاب: (المورد فی عمل المولد) والشیخ عبدالسلام خضر الشقیری در کتاب: (السنن والمبتدعات المتعلقة بالأذکار والصلوات ص١٣٨ـ١٣٩)، والسید علی فکری در کتاب: (المحاضرات الفکریة ص١٢٨)، والعلامه أحمد بن یحیی الونشریسی در کتاب: (المعیار)المعرب والجامع عن فتاوی علماء أفریقیة والأندلس والمغرب ٧/٩٩ـ١٠١)، والشیخ ابن الحاج در کتاب: (المدخل ٢/١١ـ١٢)، والشیخ محمد یوسف الصالحی الشامی در کتاب: (سبل الهدی والرشاد فی سیرة خیر العباد ص٣٤٩ نقل از الإمام السخاوی) والإمام الملا علی القاری در کتاب: (المورد الروی فی المولد النبوی ص٢٤)، والشیخ نصیرالدین المبارک الشهیر بابن الطباخ، والشیخ ظهیرالدین جعفر التزمنتی، نگا(١/٤٤١ـ٤٤٢ در کتاب: سبیل الهدی والرشاد فی سیر خیر العباد)، وابن

تیمیه در کتاب: (اقتضاء الصراط المستقیم ص۲۹۴ـ۲۹۵) وکتاب: (الفتاوی الکبری ۳۱۲/۱)، وابن القیم در کتاب: (الإعلام الموقعین)، وکتاب: (المولد) والإمام الشوکانی در کتاب: (رسالة فی المولد)، والشیخ إسماعیل بن محمد الأنصاری المالی در کتاب: (القول الفصل فی حکم الاحتفال بمولد خیر الرسل)، و بسیاری افراد دیگر ذکر کرده اند که جشن های مولودی یک نوع بدعت بشمار می رود، و آغاز پیدایش آن، از عهد دولت عبیدیه بوده است.

پس اولین کسانی که أین بدعت را گذاشته اند، عبیدیه بودند، و آنها مُحال است که این کار را به خاطر محبت و دوستی حضرت رسول صلی الله علیه وسلم انجام داده باشند.

****

چرا اسلام وشریعت محمدی ﷺ برگذاری جشن مولودی را بدعت وحرام میخواند؟

چون برگذاری جشن میلاد یا مولودی پیامبر ﷺ تشریع نشده است بدین معنی که نه در قرآن و نه در احادیث نصی بر تاید آن وجود ندارد لذا انجام آن به هر نیت و بهانه ای که باشد بدعت است. تردیدی نیست که اصحاب پیامبر ﷺ هر چه امت نیاز داشته است از پیامبر ﷺ روایت کردند و در نقل هیچ چیزی از مسایل دین کوتاهی نکردند بلکه در اعمال خیر از همه جلوتر بودند لذا اگر جشن به مناسبت این روز مشروع می‌بود آنان از همه سبقت می گرفتند.

پیامبر ﷺ از همه‌ی مردم به مردم خیرخواهتر بود، رسالت خود را به بهترین شکل ابلاغ نمود و امانت را ادا کرد. اگر جشن و احترام این روز جزو دین می‌بود، به طور قطع پیامبر ﷺ از آن غفلت نمی‌ورزید و آن را کتمان نمی کرد. وقتی در این مورد هیچ گونه جشن و احترامی وجود ندارد، مشخص می‌شود که جشن به این مناسبت و تعظیم آن در اسلام جایگاهی ندارد، در حالی که الله دین خود را برای امت تکمیل نموده و نعمتش را تمام کرده است.

به این ترتیب چیزی را که الله اجازه نداده، و از دین نیست، رد کرده است.

الله می‌فرماید: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الإِسْلامَ دِينًا }

(امروز دین شما را برای‌تان کامل کردم و نعمت خود را بر شما تمام نمودم). «مائده/۳»

و می‌فرماید: { أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} «شوری/۲۱»

(آیا معبودانی دارند که بدون اذن الله آئینی برای آن‌ها ساخته‌اند، اگر مهلت معینی برای آن‌ها نبوده به نابودی‌شان حکم می‌شد [دستور عذاب صادر می‌گشت] و برای ظالمان عذاب دردناکی است).

در احادیث صحیح از پیامبر ﷺ ثابت است که از بدعت‌ها برحذر داشته و تصریح کرده که بدعت‌ها گمراهی است و به امت هشدار داده است که در معرض خطر بزرگی قرار دارند تا از مبتلا شدن به آن متنفر باشند، از جمله:

در صحیحین از عایشه رَضِیَ اللَّهُ عَنْهَا روایت است که پیامبر ﷺ فرمود: «مَن أحدَثَ فی أمرِنا هذا ما لَیسَ فیهِ فَهُوَ رَدٌّ»: (هر کسی در دین ما چیزی پدید آورد که از آن نباشد، مردود است).

در روایت مسلم آمده: «مَن عَمِلَ عَمِلاً لَیسَ عَلَیهِ أمرُنا فَهُوَ رَدٌّ»: (هر کس عملی انجام دهد که طبق دستور ما نباشد،آن عمل مردود است).

از اصحاب پیامبر ﷺ و سلف صالح بعد از آن‌ها نیز ثابت است که امت را از بدعت‌ها بر حذر داشته و ترسانده‌اند، چرا که بدعت‌ها بمنزله ی افزودن بر دین و شریعتی است که الله اجازه نداده چیزی به آن اضافه شود و انجام بدعت تشبیه به دشمنان الله (یهود و نصارا) است که چیزهایی به دین خود افزودند و بدعت‌هایی پدید آوردند که الله اجازه نداده است، چون لازمه‌ی عمل به بدعت ناقص دانستن دین اسلام و متهم کردن این دین به عدم تکمیل بودن است، به این ترتیب روشن است که در این امر فسادی بزرگ، منکری زشت و مخالفت با آیه‌ی: ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى﴾.

(امروز دین شما را کامل کردم و نعمتم را بر شما به اتمام رساندم) «مائده/۳» وجود دارد.

و نیز مخالفت صریح با احادیث زیادی از پیامبر ﷺ است که از بدعت بر حذر داشته و (به ما دستور داده) از آن متنفر و بیزار باشیم.

بدون تردید الله تعالی برای مسلمانان دو تا عید را مشروع قرار داده است که درآن دو روز برای دعا، ذکر و نماز جمع می‌شوند. آن دو عبارتند از: عید فطر و عید قربان، این دو عید جایگزین اعیاد جاهلیت قرارگرفته است و عیدهای دیگری را نیز مشروع قرار داده است که درآن به ذکر و عبادت می‌پردازند. مانند: روز جمعه، روز عرفه و ایام تشریق. اما الله عیدی را به نام عید تولد مشروع قرار نداده است. نه میلاد پیامبر ﷺ و نه کسی دیگر، بلکه به بیان ادله‌ی قرآن و سنت جشن تولد از بدعت‌های جدید در دین و تشبیه به دشمنان الله، یهود، نصاری و... است.

پس بر مسلمانان واجب است که این عمل را ترک نموده و از آن برحذر باشند و هر کس آن را انجام دهد ناپسند شمارند و نگذارند چنین رسومی پخش شود یا

کاری نکنند که موجب تشویق به پخش و نشر آن شود یا کاری در رادیو، روزنامه‌ها یا تلویزیون نشود که مخاطب تصور کند چنین عملی مباح است.

****

مفاسد تجلیل از میلاد النبی ﷺ

اسلام عزیز زمانیکه با بدعات دست وپنجه نرم میکند ، وسختترین وعید ها را برای بدعت ومبتدع داده است ، برای اینکه در انجام هر بدعت مفاسدی قرار دارد ، که به یک بدعت ، دها مفاسد دیگر در قبال دارد.

بعضی از مفاسد تجلیل از میلاد النبی ﷺ قرار ذیل می باشد:

- **تازه کردن غم وغصه در بین امت:** تجلیل از میلاد ﷺ سبب میشود که غم امت ملیاردی دوباره تازه شده ودر خانه ها واماکن عامه مسلمانان گلم غم بی اندازند ، از وفات شدن پیامبر ﷺ بحث وگفتگو کرده وسیرت های دروغین را دروصف آن بیان کرده تا مردم را به گریه بی آورند ومجلس خویش را زینت بخشند.
- **مبالغه در مدح رسول الله ﷺ**: چنان در مدح رسول الله ﷺ در مراسم میلاد غلو میشود که آن مدح در حق الله می باشد وبس ، عده ی اورا بشر نمیدانند ، وعده اورا نور میدانند ، وعده اورا مدد خواه میدانند.

- **عیب جـوئی از مخـالفین**: در مراسم میلاد ﷺ کسانیکه مخالف اهل بدعت اند به شدت رد کرده میشوند (درمراسم مولودی امروز اکثریت سیرة بیان نمی کنند ، فقط هدف ایشان رد جماعة اهل حدیث «به گفته آنها ، وهابی ، سلفی ، پنج پیری وغیره» می باشد).
- **نقد عجولانه ی صدها محدث ومفسر** : در مراسم مولودی هزاران عالم یکه تجلیل از میلاد رسول الله ﷺ را منع کرده وبدعت دانسته اند ، عیب جوئی شده واز آنها خرده می گیرند ، مثلا می گویند: شیخ امین لعین تجلیل از میلاد ﷺ را بدعت دانسته ، ابن تیمیه مجسمه تجلیل از میلاد النبی ﷺ را بدعت می گوید ، محمد بن عبدالوهاب خارجی تجلیل از میلاد را حرام میداند ، وهمین طور به بهانه ی تجلیل از میلاد صدها عالم جرح میشوند.
- **مبالغه در حق اولیاء وصـالحین:** در مراسم مولودی چنان به صالحین غلو میشود که گویا آنها نبی باشند (العیاذبالله) .
- **گفتار وسخنان دروغین:** در مراسم مولودی سخنان دروغین می گویند که به فکر خویش بتوانند توسط این سخنان دروغین خویش مراسم مولودی را رونق دینی داده وآنرا «بدعت حسنه» نام گذاری کنند ، وازجمله دروغ های

ایشان بالای علما می باشد که می گویند: فلان عالم تجلیل از میلاد النبیصلی الله علیه وسلم را روا دانسته وفلان عالم در تأیید مولود النبی ﷺ کتابی نوشته است ، وغیره از قبیل این دروغها.

- **تفسیر بالرأی:** در این مراسم،آن آیات یکه درموردبعثت پیامبرﷺ آمده است ، توسط اهل بدعت تفسیر بالرأی شده وآنها بخاطر این عمل خویش صدها ایت قرآن کریم را به منفعت خویش ترجمه وتفسیر میکنند.
- **توجیه احادیث پیامبر ﷺ** : در این نوع مراسم ، مثل یکه از الله سبحانه وتعالی نترسیدند آیات آنرا تفسیر بالرأی نمودند ، همین طور به پیامبر اسلام هم رحم نکرده واحادیث اورا توجیه می کنند.
- **گفتار: احادیث دروغین وبدون سروپا**: اهل بدعت همیشه برای اثبات عمل وگفتار خویش به احادیث بدون سروپا دلیل می گیرند ، در تجلیل مولود نیز احادیثی را روایت میکنند که نه تنها در کتب سته وجود نداشته ، وعلمای جرح وتعدیل آنها را به شدت رد کرده می باشند.
- **تجلیل از میلاد ﷺ منجر به مفاسد ومنکرات می گردد.**

- **بی حرمتی وملــوث شــدن مســاجد:** مراسم مولودی را متأسفانه در مساجد (که مساجد برای محافل تهیه نشده است) محفل می گیرند ، وبعد از محفل برای مردم (که بخاطر نان آمده اند) نان تیار کرده وبرای آنها در مسجد میخورانند وسپس بدون آداب طعام خوردن یکی بالای دیگر ، ودراخیر گشتن بدون احترامانه بالای دانه های افتیدگی برنج ونان قدم میگزارند ومسجد را با چنین افعال خویش ملوث می سازند.
- **اسراف بی حد:** زمانیکه مراسم مولودی نزدیک می شود ، ظروف کرائی را لست داده ، وچندین سیر برنج وگوشت پخته کرده وشکم خویش را سیر می سازند (این درحالی است که اگر نصف این مراسم مولودی برای فقراء ومساکین افغانستان داده شود دیگر فقیری ومسکینی نمیافی) (مردم یمن خاطر اسلام ومسلمان بودن گرسنه می میرند ، اما مسلمانان نافهم صدها سیر برنج را برای اغنیاء تقدیم میدارند).
- **ترک نماز جماعت:** در مراسم مولودی ، که مراسم تأخیر می افتد به نماز ارج قائل نمی شوند ونماز را به تأخیر می اندازند وحتی بعد از سخنرانی طعام

آمده می کنند وبعد از طعام وضو میکنند ودراخیر نماز ادا میکنند که نماز در آن وقت قضا میشده باشد.

- **ترک خطبه جمعه:** اگر مراسم مولودی را در روز جمعه محفل بگیرند ، جمعه را طور درست ادا نمی کنند بلکه در اخیر دو رکعت نماز میخوانند وبس.
- **تکبیر گفتن:** حین سخنرانی جزباتی یک سخنران مبتدع ، برای او تکبیر می گویند ، وهمه صدا میزنند(الـــلـــــه اکـــبـــــر) وسرو صدا را بالا میکنند که مرگ به فلان وزنده باد فلان (وعده ی آنها می گویند«دیوبند ، دیوبند» وعده ی از آنها می گویند«اهل خبیث مرده باد ، وهابیت مرده باد» واز این قبیل خزعلبات.
- **رقص وپای کــوبی:** در پاکستان وبعضی از مناطق افغانستان خصوصا طریقه گمراه"چشتیه وسیفیه" در میلاد النبی ﷺ رقص وپای کوبی میکنند ، ومسجد را ملوث کرده وکالای خویش را پاره میکنند.
- **نذر لغیر اللّه:** در مراسم مولودی نذر لغیرالله میشود که این شرک صریح می باشد.

- **خوردن مال یتیم:** در مراسم مولودی البته قبل از جشن آن ، در دوکان ها خیرات جمع می کنند از دارها ونادار ها جمع آوری میکنند به یتیم وغیر یتیم حق قائل نمی شوند.

فتاوای علمای حرمین شریفین درمورد تجلیل میلادالنبی ﷺ.

اهل بدعت زمانیکه درمورد تراویح صحبت میشود ، عمل واقوال حرمین را دلیل می گیرند ، حالا از علمای حرمین شریفین برای ایشان درمورد میلادﷺ میگوییم ، آیا اینها هم وهابی هستند؟

ازانجمن دایم پژوهشهای علمی وافتا حرمین درموردتجلیل ازمیلاد النبیﷺ پرسیده شد آنها چنین پاسخ می دادند:

در اسلام سه تا عید وجود دارد: عید فطر، عید قربان و روز جمعه. اما جشن تولد و دیگر مناسبتهای شادی، از قبیل: جشنِ نخستین روز سال هجری قمری و میلادی جشن نیمه شب شعبان، روز ولادت پیامبر ﷺروز رسیدن به پادشاهی هیچکدام در دوره ی پیامبر ﷺو خلفای راشدین و در سه قرن اولیه ی اسلام که پیامبر ﷺبه فضیلت آنها گواهی داده است، رواج نداشته است. پس این مراسم و جشن ها بدعاتی است که در بین مسلمین شیوع پیدا کرده و به آن سخت شیفته

شده اند. آری! مسلمانان امروزه به این مناسبتها جشن می گیرند. همان گونه در اعیاد اسلامی جشن گرفته می شود؛ حال آنکه در این جشن ها و جلسات در مورد اشخاص غلو می شود، در خرج و هزینه ها اسراف به عمل می آید. زنان و مردان با هم اختلاط می کنند. با شیوه های مختلف خود را با کفار مشابه می گردانند.

حال آنکه پیامبر ﷺ می فرماید: [إِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ] .مسند احمد(١٢٦/٤)، ابو داود(٤٦٧)، ترمذی(٢٦٧٦).

یعنی: «از بدعات (دینی) بپرهیزید، چون هر چیزی که در دین ایجاد شود بدعت نام دارد و هر بدعتی به گمراهی ختم می شود».

در جای دیگری فرموده است: [مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ]. بخاری(٢٦٩٧) و مسلم (١٧١٨)

یعنی: «هر کس چیزی را در دین ما ایجاد کند آن چیز مردود است».

جلساتی که برای تعظیم و بزرگداشت فرد یا امید برای کسب برکت از او و دریافت ثواب برگزار می شود، مانند: برپایی جشن میلاد پیامبر ﷺ، امام حسین

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ و میلاد شیخ بدوی و... و تعظیم ایام و شب های خاصی جهت کسب ثواب مانند جشن گرفتن در نیمه ی شعبان، شب اسراء و معراج و امثال اینها بدعت بودن چنین مواردی واضح و آشکار است. ولی اگر از این مراسم و جشن ها قصد تبرک و دریافت ثواب کرده نشود باز هم جائز نیستند. چون اینها نوعی همرنگی و تشابه با کفار است و سبب میل و رغبت به سوی جشن های حرام دیگری می شوند، لذا ترک این کارها به منزله ی بستن دروازه ی شرّ و فساد است که باید از آنها جلوگیری شود.

رسول الله ﷺدر مورد مشابهت با کفار چنین فرموده اند: [مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ] (هر کس خودش را به گروهی مشابهت کند از همان گروه است) مسند امام أحمد وغیره با سند مطمئن.

****

دیدگاه علمای امت درمورد تجلیل از میلاد النبی ﷺ

شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله میفرماید: عمل تجلیل میلاد را سلف انجام ندادند ، این درحالیکه مقتضی این کار وجود داشت(یعنی محبت رسول الله ﷺ) وکدام مانعی هم نبود ، پس اگر این کار خیر محض می بود ، یا حد اقل خیر آن بر روی شروی غالب می بود ، سلف رضی الله عنهم نسبت به ما سزاوار تر به انجام دادن این عمل بودند ، زیرا محبت محمد ﷺ در قلب آنان(نسبت به ما) خیلی شدید وراسخ بود ، وآنان به انجام دادن کارهای خیر نسبت به همه حریصتر بودند.(اقتضاء صراط المستقیم جلد۲صفحه ۱۹۳).

علامه فاکهانی رحمه الله * می گوید: برای عمل تجلیل از میلادالنبی ﷺ درکتاب وسنت هیچ اساس درعلم ما نیست ، وتجلیل میلادالنبی **صلی الله علیه وسلم** ازهیچ یکی امت که پیشوایان امت هستند نقل نشده است(المورد جلد۱صفحه۲).

*__حافظ ابن حجر عسقلانی__ * می گوید: اصل عمل (تجلیل) میلاد بدعت است ، واز هیچ یکی از سلف صالح رحمهم الله که در قرون سه گانه مفضله گذشتند نقل نشده است.(البدع الحولیة جلد١ صفحه١٥٠)

__شیخ محمد بن عبدالسلام الشقیری__ می گوید: روز ولادت ﷺ را تجلیل نمودن یک بدعت منکره وگمراهی می باشد ، که نه درشرع وارد شده باشد ونه هم تقاضای عقل می باشد واگر در آن خیر می بود ، چگونه ممکن است ، که ابوبکر وعمر وعثمان وعلی وسائر صحابه ، تابعین ، تبع تابعین وائمه مجتهدین واتباع آنها رضی الله عنهم از آن بی خبر باقی می مانند؟ شکی نیست که این کار را صوفیه شکم پرست ، مفت خور وبدعتیها ترویج داده(السنن والمبتدعات صفحه١٣٩)

__شیخ اکرام الدین__ میگوید : شما را به الله جل جلاله قسم میدهم که آیا رسول الله ﷺ میلاد خود را تجلیل نموده است ؟ آیا خلفاء راشدین میلاد را تجلیل نموده اند ؟؟ اگر نکرده است پس چرا شما میکنید ؟؟؟ درحالیکه الله جل جلاله میفرماید : {الیوم اکملت لکم دینکم} ؟ (وعلمای چون ابوحفص کبیر ، فاکاهانی ، شیخ الاسلام ابن تیمیه ، علامه ابن قیم ، احمد بن محمد المصری ،

عبدالرحمن المغربی ، ابن امیر الحاج ،الشهاب آبادی الحنفی ، وصدها عالم دیگر تجلیل میلاد را بدعت گفته اند).

علامه مفتی محمد شفیع عثمانی رحمه الله می گوید:تجلیل از جشن تولد رسول الله ﷺ از سلف صالح ثابت نبوده ویک رواج می باشد(تفسیر معارف القرآن جلد٤ صفحه٢٨٤).

شیخ ابن باز رحمه الله می گوید: تجلیل نمودن میلاد رسول الله ﷺ یا ازهرکسی دیگری جائز نیست ، زیرا این کار از جمله بدعتهای نوپیدا در دین می باشد ، زیرا رسول الله ﷺ ، خلفای راشدین ، وسائر صحابه ، تابعین ، رضی الله عنهم اجمعین ، درقرون مفضله این عمل را انجام نداده اند این درحالیکه آنها نسبت به همه مردم به سنت دانا تر بودند ، ومحبت پیامبر ﷺ درقلبهای شان کامل تر بود ونسبت به مردم بعدی خیلی زیاد تابعداران محمدی ﷺ بودند.

****

حکم تلاوت قرآن وخواندن اشعار در میلاد النبی ﷺ

علمای حرمین شریفین چنین فتوی داده اند که: تلاوت قرآن از بهترین نیکیها و اعمال صالح است، لیکن خواندن قرآن برای ختم جلسات توأم با بدعت جائز نیست. چون این کار نوعی اهانت به قرآن محسوب می شود. در حقیقت قرار دادن قرآن در غیر جایگاه واقعی اش است. خواندن اشعار و سرود هایی در مدح پیامبر ﷺ اگر از غلو و مطالب گزاف خالی باشند، جائز است (اما در غیر مجالس بدعتی).

رسول الله ﷺ.فرموده است: [لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتْ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، وَإِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ] احمد (۱/۲۳،۲۴،۴۷،۵۵) بخاری (۳۴۴۵،۶۸۳۰).

یعنی: « در تعریف من آنگونه که نصاری در تعریف عیسی پسر مریم زیاده روی کردند زیاده روی نکنید، من بنده ای بیش نیستم، پس درباره ی من بگوئید: بنده الله و پیامبرش»

در جای دیگری فرموده است:[إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِى الدِّينِ فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوُّ].

یعنی: « از غلو در دین بپرهیزید چون غلو امت های پیش شما را هلاک کرده است» احمد (٣/١)

٤٧،٢١٥) بخاری (٣٤٤٥، ٦٨٣٠) نسائی (٣٠٥٧) ابن ماجه (٣٠٢٩)

رابعاً: ختم جلسه درحالت ایستاده به خاطر احترام به پیامبر ﷺنا مناسب و ناجائز است که الله و پیامبرش بدان راضی نمی شوند و شریعت اسلامی آنرا تأیید نمی کند واین عمل از بدعتهای حرام است.

[فتوای انجمن دایم پژوهشهای علمی و افتا (٨/٣١٧-٣٢٠)]

****

حکم ذبح گوسفند بعنوان خیرات و صدقه بمناسبت مولود پیامبر ﷺ.

ذبح هر حیوانی و اهدای گوشت آن یا صدقه دادن از آن به مناسبت مولود پیامبر ﷺ.، جایز نیست و یان عمل بدعتی در دین می باشد. زیرا بعنوان مثال در زمان حیات پیامبر ﷺ.، هیچگاه ایشان در روز ولادت ابراهیم خلیل علیه السلام حیوانی را ذبح نکردند تا خیرات دهند و یا آنرا بعنوان جشن و یا عید گرامی نمی داشتند، و هیچگاه رسول الله ﷺبه یارانش توصیه نکردند که در روز میلاد ایشان گوسفند یا حیوانی را ذبح کنند و آن را خیرات و صدقه دهند، و نفرمود که بعد از وفات من، روز میلاد مرا عید بگیرید و یا در مساجد و خانه ها مراسم مولودی برگزار کنید و صحابه رضی الله عنهم و تابعین و ائمه اربعه (امام ابوحنیفه و مالک و شافعی و احمد) و هیچکدام از سلف صالح این امت، هیچگاه در روز مولود پیامبر ﷺحیوانی را ذبح یا قربانی نکردند، و قطعا اگر این عمل جایز می بود، آنها انجام می دادند زیرا براستی که سلف صالح ما در بدست آوردن خیر و نیکی از ما سبقت گرفتند و نسبت به آن حریص تر بودند، اما با این وجود آنها هیچگاه چنین نکردند، زیرا آنها تابع سنت و منهج نبوی بودند و

صحابه شاگران رسول الله ﷺآموخته بودند که هیچگاه بدون مجوز شرعی عملی را به قصد تقرب به خداوند انجام ندهند، و هرچند که پیامبر ﷺرا بسیار دوست می داشتند و بر تبعیت از اوامر و سنت او بسیار پرتلاش و حریص بودند، اما با این وجود از بدعت در دین متنفر بودند، برای همین است که – عبدالله بن عمر رضی الله عنهما – شاگرد مدرسه نبوی می فرماید: «کل بدعة ضلالة وإن رآها الناس حسنة».

یعنی: «هر بدعتی گمراهی است اگر چه مردم آنرا خوب ببینند». (دارمی آن را با سند صحیح روایت کرده است).

بنابراین کسانی که به قصد خیر و نیکی در روز میلاد پیامبر ﷺحیوانی را ذبح می کنند، و یا حتی روز میلاد را جشن می گیرند و در آن مراسم برگزار می کنند و بنوعی آن روز را بزرگ می دارند، همه مرتکب بدعت شده و هیچ اجر و ثوابی نصیب آنها نخواهد شد، زیرا اگر اجر و ثواب در این اعمال می بود حتما رسول الله ﷺ آنرا برای امتش بیان می فرود و یا صحابه بعد از وفات پیامبرﷺچنین می کردند، اما هیچگاه چنین نشد. و ما نیز که خود را تابع سنت نبوی می دانیم، نباید با توجیهات عقلی و ذهنی خود در دین بدعتی ایجاد کنیم، هرچند که از

نظر ما آن عمل کار خوب و پسندیده ای باشد، مهم آنست که شرع به انجام آن امر یا توصیه کرده است یا خیر؟ اگر شریعت آنرا تشریع نکرده باشد ما نیز نمی توانیم بدون مجوز شرعی عملی را انجام دهیم.

پیامبر ﷺفرمودند: «من أحدث فی أمرنا ما لیس منه فهو ردّ». متفق علیه

یعنی: «هر کس چیزی را در دین ما ایجاد کند که جزو آن نباشد، مردود است واز او پذیرفته نمی شود.

پس ذبح حیوان یا برگزاری مولودی نشانگر محبت به پیامبر ﷺنیست! بلکه تبعیت از سنت ایشان و تجاوز نکردن از آن، نشانه محبت است، هرچند که از نظر ما مولودی عمل پسندیده ای باشد!

****

درمجالس ورسومات بدعی مانند(تجليل ميلاد ﷺ) وشركی مانند(نذر لغيراللّه) هرگز شركت نكنيد.

- بايدگفت مراسم گرفتن به مناسبت (تجليل از ميلاد ﷺ) جايز نيست، بلكه از جمله بدعتهای منكر هستند.
- رفتن به اين مراسمات و حضور يافتن در آنها بخاطر انكار آن (بدعتها) و بيان حق درمورد آن، و اينكه انجام آن مراسمات بدعت است و گرفتن آنها جايز نيست، مشروع است، بخصوص در حق كسی كه بيان و (نطق) محكم و قوی دارد و احتمال زياد بدهد كه از فتنه سالم بماند(كه متأسفانه اين كار انجام نمی گيرد).

اما حضور يافتن تنها بخاطر شادی و سرگرمی و آگاهی يافتن (از نحوه مراسمات جايز نيست، زيرا (حضور يافتن در آن اماكن) منجر به مشاركت با آنها در انجام عمل منكرشان و زياد نمودن تعدادشان و ترويج بدعتشان خواهد شد. — العقيدة — الصفحة: ٣٨.

****

درخانه ی ما بخاطر مولود ذبائحی(گوشت یابرنج) آورده میشود ، آیا میتوانیم آنرا بخوریم؟

شیخ عبدالعزیز بن باز می گوید:« اولاً تجلیل از میلاد ﷺ اینها همگی بدعت هستند و آنگونه که اهل علم گفتند واجب است ترک شوند، چرا که در زمان پیامبر ﷺ چنین چیزهایی نبوده، و ایشان به این کارها امر نفرمودند، و خود ایشان و یا صحابه رضی الله عنهم و سلف صالح چنین کاری انجام ندادند، و این بدعت یعنی جشن مولودی را نمی شناختند، و بمناسبت میلاد پیامبرﷺ جشن نگرفتند و یا بمناسبت تولد ابوبکر صدیق و یا عمر و یا عثمان و علی و دیگران جشن نگرفتند، و این (جشن گرفتن بمناسبت میلاد نبوی) بدعتی بود که در قرن چهارم هجری توسط روافض فاطمیان (مصر) ایجاد شد، و بعد از آن بود که دیگر مسلمانان از آنها تقلید نمودند، و این بدعت به سبب جهل و نادانی منتشر شد و بسیاری از مردم آنرا ترویج دادند و بر انجام آن علاقمند شدند درحالیکه اینها باطل را یاری می رسانند و واجب است این امر را بدانها متذکر شد و تحذیر نمود، و حضور و مشارکت با آنها در مراسم و ولیمه هایشان جایز نیست، بلکه واجب است آنها را از این کارها تحذیر کرد و بیان نمود که انجام این اعمال اشتباه و

بدعت هستند. برگزاری جشن میلاد از اسباب شرک است، چرا که اواع شرک اکبر در بین بسیاری از این افراد منتشر می شود، یکی پیامبر ﷺ را بفریاد می طلبد و آن یکی حسین رضی الله عنه و دیگری بدوی را می خواند.

خلاصه اینکه اینها بدعت و از اسباب شرک اند، و منکرات زیادی در این مراسمات در بسیاری از مجتمعات و کشورها روی می دهد. الله عزوجل می فرماید : «أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ» (شوری ٢١). یعنی : « آیا معبودانی دارند که بی‌اذن خداوند آیینی برای آنها ساخته‌اند؟!». و می فرماید : « اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ » (اعراف ٣). یعنی : « از چیزی که از طرف پروردگارتان بر شما نازل شده، پیروی کنید! و از اولیا و معبودهای دیگر جز او، پیروی نکنید! اما کمتر متذکّر می‌شوید». و می فرماید : « قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ » (آل عمران ٣١). یعنی : «بگو: اگر الله را دوست می‌دارید، از من پیروی کنید! تا خدا (نیز) شما را دوست بدارد؛ و گناهانتان را ببخشد».

و پیامبر ﷺ می فرمایند : «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ، فَهُوَ رَدٌّ». یعنی: «هرکسی در دین ما چیزی پدید آورد که جزو آن نباشد، آن باطل و مردود است» متفق علیه .

و باز فرمودند : «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». یعنی : «هرکس عملی انجام دهد که امر و دین ما بر آن نباشد، آن عمل مردود است» به روایت مسلم

و همینطور پیامبر ﷺ در خطبه جمعه همواره می فرمود : «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيْرُ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ». یعنی : «رایت ترین سخن، کتاب خداست، و بهترین روش، سنت محمد (صلی الله علیه وسلم) است، و بدترین کارها بدعت است، و هر بدعتی گمراهیست» به روایت مسلم .

و احادیث در این معنی زیاد است.

و اما در مورد ذبایح، بستگی دارد : اگر آنرا برای صاحب میلاد ذبح کند (یعنی برای کسی که بمناسبت تولد او جشن گرفته میشود)، این شرک اکبر است، اما اگر تنها بقصد خوردن (و پذیرایی از مردم) آنرا ذبح کند، چیزی بر آن نیست

(یعنی شرک نیست)، اما مسلمان نبایست در آن حضور یابد و یا از (گوشت) آن بخورد، تا هم بوسیله قول و هم با فعل (بدعت آنها را) انکار کرده باشد، مگر آنکه بقصد نصیحت آنها برود (که برای این منظور جایز است، البته) بدون آنکه در خوردن یا (سایر کارها) با آنها همکاری و مشارکت داشته باشد. والله ولی التوفیق». "مجموع الفتاوی" (٧٤/٩).

حکم تبریک گفتن(روز میلاد ، یا هجرت) .

- فتوای شیخ بن عثیمین رحمه الله می گوید:

این است که گفت این مسئله سنت نیست، و از پیامبر ﷺ و صحابه و سلف صالح چنین تبریکاتی وارد نشده است، ولی گفت اگر تبریک بگوید اشکالی ندارد زیرا از عادات هست و جزو عبادت نیست، و بهتر است که به کسی تبریک سال جدید نگوید، ولی اگر کسی به او تبریک گفت میتواند جواب تبریکش را بدهد و اشکالی ندارد.

اما در مورد تبریک گفتن اعیاد و یا مناسبات دینی کفار، شیخ ابن عثیمین گفت:

" و هر کسی که چیزی از این قبیل انجام داد، چه از روی مجامله باشد و چه بخاطر دوستی و یا شرم و حیا و غیره، گناهکار میشود زیرا سستی در دین خدا را نشان میدهد و از اسباب تقویت نفوس کفار و فخر ورزیدن به دینشان میشود."(مجموع فتاوی و رسائل شیخ ابن عثیمین ٣٦٩/٣)

بنابراین تبریک گفتن سال هجری قمری اشکالی ندارد، ولی در مورد تبریک گفتن سال میلادی که بر اساس تقویم کفار میباشد، جائز نیست زیرا شریعت ما را از پیروی به کفار منع کرده است، و تبریک گفتن اعیاد کفار نوعی پیروی و تشبه به کفار بشمار میرود.

****

خوردن گوشت حیواناتی که به مناسبت جشن میلاد تهیه وآماده میشود.

آنچه که به مناسبت جشن میلاد پیامبر ﷺ و یا یکی از بزرگان به عنوان تعظیم ذبح می شود، از موارد ذبح برای غیر الله است و شرک اکبر محسوب می شود بنابراین خوردنش جایر نیست، و پیامبر ﷺ فرموده:« لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ »مسلم (۱۹۷۸).

(الله، کسی را که برای غیراو ذبح نماید لعنت کرده است).

حکم تعطیل کردن مدارس ومکاتب بخاطر مولود (میلاد النبی ﷺ)

تعطیلی کار و فعالیت و دست کشیدن از فعالیت روزانه به خاطر روز میلاد پیامبر ﷺ جایز نیست، و این امر خود نشانه ی بزرگداشت آنروز است، در حالیکه بزرگداشت روز میلاد پیامبر ﷺ یا دیگر انبیاء جایی در شرع ندارد، و اگر بزرگداشت این روز جایز می بود، قطعا صحابه رضی الله عنهم که بیشتر از هر

انسانی رسول الله را دوست می داشتند و یار و همدم وی بودند، برایشان آنروز را گرامی می داشتند.

همچنین ذکر سیره ی نبوی خاصتا در آنروز، مستلزم جمع شدن گروهی از مسلمانان در مکانی است و این یادآوری سیره ی نبوی در آنروز خود نشانه ی گرامی داشت آنروز است، لذا آن نیز جایز نیست. بلکه مسلمانی که رسول الله ﷺ را دوست می دارد باید هر روز سیره و سنت پیامبرش را یادآوری کند و از او الگو برداری نماید، نه آنکه روز میلادش را بهانه ی یادآوری سیره ی ایشان نماید. این اعمال همگی نوعی از گرامی داشت روز مولود هستند و همه ی آنها ممنوع می باشد.

****

دلائل اهل بدعت درمورد جشن ميلاد النبى ﷺ .

بنده نمی خواهم دلائل آنها را اینجا ذکر کرده وآنها را رد نمایم! این سخن همیشگی من است که "قول اهل بدعت مثل بول ایشان است" وبول برای همه معلوم است که رد شود یا تایید.

میخواهم در مورد دلائل اهل بدعت قولی را از شیخ وامام ابن تیمیه رحمه الله ذکر نمایم:

شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله می فرماید:به دلایل اهل بدعت که بنگری ؛ درمی یابی که ادعایشان فاقد هر گونه دلیل و حجت است.مجموع الفتاوی ۱۱۷/۷

واقعا که دلائل اهل بدعت دلائلی هستند که حتی اطفال خورد سن وبی عقل را هم قناعت داده نمی توانند ، قول اهل بدعت مثل بول شان است ، زمانیکه ازشان بپرسی این دلیل را از کجا آوردی ؟ از صحیح البخاری یا مسلم؟ میگویند از کوه قاف ، یا از کتب یکه تا حالا چاپ نشده یا میگویند آن را کتاب را تا حالا ندیدی! عجیب ، پروردگار اهل سنت را حفظ کند که در همه موارد مقدم

اهل بر اهل بدعت ، دلیل شان جز قال الله وقال الرسول وقال صحابه دیگر چیزی نیست ، راست گفت ابن قیم رحمه الله: هرگاه سخنی را دیدی که در آن حدثنا واخبرنا نبود ، بدان قول فلسفی یا صوفی است.

برای رد هفوات ایشان به کتاب"تجلیل میلاد در آئینه قرآن وحدیث" مراجعه کنید.

کتب یکه تجلیل از میلاد النبی ﷺ را بدعت دانسته اند.

*اکثریت کتب یکه در اینجا باذن الله ذکر خواهیم نمود ، که اکثریت آن *کتب برادران احناف* است که تجلیل از میلاد ﷺ را بدعت دانسته اند*.

*فتاوای دارالعلوم دیوبند جلد٣ صفحه ١٩٣ *فتاوای حقانیه جلد٢صفحه ١٣٤**فتاوای فریدیه جلد ٣ صفحه٩٠* فتاوای عثمانی*فتاوای دارالعلوم زاهدان* تفسیر المنار جلد٥ صفحه ٢٤٢ * تفسیر معارف القرآن جلد ٢ صفحه ٦٥٥٨* فیض الباری جلد ٢ صفحه ٣٩١*شرح ریاض الصالحین جلد ١ صفحه ٣٩٨*خلاصة الکلام فی احکام علماء بلد الحرام صفحه٥٧٣* اقتضاء الصراط المستقیم صفحه٢٤٢*زیور جنتی صفحه ٤٤١* تعلیم الاسلام صفحه ١٥٦*اختلاف امة او صراط المستقیم صفحه٩٥٠* الخطب المنبریة جلد ٢ صفحه

٣٤٨* فتاوای اهل حدیث جلد١ صفحه٩٠* رد بر صد بدعت درجامعه صفحه ٧٨* فتاوای الدین الخالص صفحه ١٨٠ جلد٥. سبل الهدی والرشاد فی سیرة خیر العباد ص٣٤٩ *المورد الروی فی المولد النبوی صفحه٢٤*المحاضرات الفکریة *فتاوی علماء أفریقیة والأندلس والمغرب*الإعلام الموقعین*رسالة فی المولد*القول الفصل فی حکم الاحتفال بمولد خیر الرسل***وغیره کتب.***.

لستی از علمای احناف که تجلیل از میلاد النبی ﷺ را بدعت میدانند.

- علامه مفتی شفیع .
- شیخ سرفراز خان صفدر.
- مفتی محمدتقی عثمانی.
- شیخ رشید احمد گنگوهی.
- شیخ شبیر احمد عثمانی.
- شیخ سمیع الحق.
- مفتی فرید.
- محمد رومی حنفی.
- محمدالبخاری(درعقیدة الحنفیة).

****

خلاصه ی بحث درمورد تجلیل از میلاد پیامبر ﷺ

از آن چه که قبلاً گفته شد نتیجه می گیریم که تمام خوبی ها در پیروی از رسول اکرم، تا سه قرن پس از او می باشد، و هرکس عبادتی انجام دهد که در زمان رسول اکرم صلی الله علیه وسلم و عصرهای فضیلت ((خیر أمتی قرنی ثم الذین یلونهم ثم الذین یلونهم ....)) [متفق علیه].

بهترین مردمان، مردم قرن من است، سپس مردمی که بعد از قرن من می آید، سپس مردمی که بعد از قرن دوم می آید(سه قرن پس از پیامبر) مرسوم نباشد، آن عبادت ها مردود و غیر قابل قبول است، و گناه آن بر گردن کسی خواهد بود که آن را به دین افزوده باشد و همچنین کسانی که آن را رواج داده و به آن عمل می کنند.

پس نتیجه می گیریم که:

١ ـ مولودی و یا جشن تولد پیامبر ﷺ را نه آن حضرت، و نه خلفای راشدین، و نه هیچ یک از صحابه و یاران، و نه تابعین در عصرهای فضیلت، آن را انجام نداده اند تا ما از آنان پیروی کنیم؛ زیرا آنان از ما داناتر، و به سنت پیامبر

نزدیکتر، و به پیروی از آن بهتر و ارجح بوده اند، و اگر در اجرای آن جشن ها خیری می بود، آنها در گرفتن آن خیر، بر ما پیشی می گرفتند.

٢ . اولین کسانی که آن جشن ها را برپا کرده اند زنادقه و ملحدین عبیدیه بوده اند.

٣ . این اعمال شبیه به جشن های مسیحیان است که برای عیسی علیه السلام می گیرند، و ما مسلمانان از تقلید و پیروی کردن از آنان نهی شده ایم.

٤ . در صورت برگزار کردن جشن های مولودی، بر این اعتقاد هستیم که الله دین خود را کامل نفرموده . والعیاذ بالله . و این که رسول الله ﷺ دین را به طور کامل به ما نرسانیده است . والعیاذ بالله . و این که مسلمانانِ عصرهای فضیلت، موجبات محبت و دوستی نسبت به رسول الله ﷺ را به ما نرسانیده اند.

و این سخنان را جز زندیق و ملحد و بی دین کسی دیگر نمی گوید.

٥ . جشن گرفتن در این شب، دلیل بر محبت و دوستی رسول نیست؛ زیرا بسیاری از کسانی که شب میلاد رسول را جشن می گیرند پیروان واقعی آن حضرت نیستند، بلکه افرادی فاسق، فاجر و بی دین اند که ربا می خورند و در ادای

نمازها سستی و کاهلی می ورزند، به فحشا و بدی ها روی می آورند و گناهان بسیار انجام می دهند.

و دلیل محبت آنحضرت ﷺ چنان است که الله می فرماید: «قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ» آل عمران آیه ٣١ .

[بگو: اگر الله را دوست می دارید، از من پیروی کنید تا الله شما را دوست بدارد و گناهان شما را بیامرزد].

و چنان است که خود آنحضرت ﷺ می فرماید: ((کلکم یدخل الجنة إلاَّ من أبی قالوا: ومن یأبی یا رسول الله؟ قال: من أطاعنی دخل الجنة ومن عصانی فقد أبی)) رواه البخاری .

همه شما به بهشت وارد خواهید شد مگر کسی که خود امتناع ورزد. گفتند: چه کسی است که از داخل شدن به بهشت امتناع می ورزد ای رسول خدا؟! آن حضرت ﷺ فرمودند: کسی که از من اطاعت کند، به بهشت وارد خواهد شد، و هرکس از دستورات من سرپیچی کند، او همان کسی است که خود از وارد شدن به بهشت امتناع ورزیده است.

بنابراین محبت و دوست داشتن پیامبر ﷺ ، در پیروی کردن از او(در ظاهر و باطن) و سنت صحیح، و دنبال کردن راه اوست، و آن چه از آن خبر داده است از گفتار و کردار و اخلاق و.... .)

٦ . بسیاری از علما و دانشمندان متأخر، مفاسد بزرگی که در این شب (شب تولد رسول اکرم ﷺ رخ می دهد را بیان کرده اند؛ مانند: بعضی از اعمال شرک گونه، و غلو و زیاده روی در اشعار، و طلب یاری و کمک از پیام

بر کردن، و اختلاط (جمع شدن زن و مرد در یک جا)، واستعمال ترانه و موسیقی، و شراب خواری، و غیر از این مفسده ها.

٧ . روز تولد رسول اکرم ﷺ همان روز رحلت اوست؛ یعنی روز١٢ ربیع الأول؛ چنان که در کتب سیره وارد شده است. پس در این روز، خوشحالی بر ناراحتی هیچ مزیتی ندارد، و اگر ما در اعمال دین حق انتخاب داشتیم، به یقین ناراحتی و سوگواری و گریه و زاری در این روز و شب، اولی بر جشن و شادی بود.

**********ومن الله التوفيق**********

[کتب تألیف وترجمه شده توسط ابوشاکرمسلم حفظه اللّه]

فتاوای اهل حدیث ۱-۲ جلد.

رد برصدبدعت درجامعه.

اقوال اهل علم درکفر روافض.

زندگی نامه امام ابن تیمیه وخدمات او به اسلام.

۵۰ احادیث باطل.

احادیث باطل مشکوة المصابیح.

ابوحنیفه رح واحناف.

۸ رکعت تروایح.

دلائل برکفرمولانای روم(مثنوی معنوی).

احکام ومسائل اعتکاف.

احکام ومسائل عیدین.

۱۳ سوال از صوفی ها.

حکم مسح بر جراب.

وهابیت وحنفیت.

زندگی نامه امام محمدبن عبدالوهاب وخدمات او به اسلام

۴۰۰ سوال وجواب درعلم حدیث.

امریکا قاتل بشریت.

الله ﷻ درکجاست؟.

احکام وآداب عاشورا.

اهل الحدیث هم اهل النبی ﷺ.

امور خلاف شریعت.

توسل مشروع ونامشروع.

حقوق زن در اسلام.

دفاع از سیدقطب.

دفاع از ابوهریره.

سیرة النبی ﷺ برای جوانان.

حکم مسح برگردن.

نماز رسول الله ﷺ.

اجماع علمای محمدی برکفر ابن عربی

حکم تجلیل از میلاد النبی ﷺ

حکم خروج باجماعت تبلیغ.

داستان توبه شیخ خالدراشد.

شرح افغانی ، بر اربعین نووی.

معرفی کتب ضعیف واسرائیلی.

۴۰ سوال از برادران مقلد وپنج صد معلومات دینی.

شروط الصلاة ، سنگسارحکمی از احکام اللهﷻ.

معرفی تفاسیرضعیف واسرائیلی.

شناخت فرقه های گمراه.